

ere istand til fuldstændig at bestytte Byen, kunne alle være enige om; vore Søforter kunne ligesaa vel som ethvert andet Fort her i Verden skydes ned, det er vist, men at slutte deraf, at man ikke skulde gjøre Noget for at bestyffe dem saagodtstom mulig, for at gjøre dem saa forsvarsdygtige som mulig i Tilfælde af Angreb, det forstaa vi ikke. Under Nr. 34 har et æret Mindretal i Udvalget stillet Forslag om at bevilge 140,000 Rd. til Forsøgelse af Geværbeholdningen og af Beholdningen af Patronmetal. Jeg antager, at det ærede Mindretal vil nærmere begrunde dette Forslag, og jeg skal derfor indtil videre indskrænke mig hertil.

Bossen: Det er blevet min Opgave at skulle paa Mindretallets Begne motivere Forslaget under Nr. 3, som gaar ud paa at negte Indkaldelsen af Forstærkningen. Dette Forslag er en gammel Bekjendt. Ifjor fremkom det fra et Flertal i Udvalget, men nu er dette Flertal skrumpet ind til et Mindretal, og dette viser strax, at noget forskjelligt Betragtninger have gjort sig gjældende derom. Jeg antager, at de af det daværende Flertal, som nu have forladt Forslaget, have begrundet denne deres Fratreden ved, at de blot ønskede et Mars Opfattelse med Indkaldelsen af Forstærkningen, medens de Andre, som endnu støtte Forslaget, have ment, at dermed opnaaedes Intet af, hvad der ifjor var tilfjort, idet man nemlig da vilde fritage det Mandskab, der havde gjort Tjeneste i Krigen 1864, for denne Indkaldelse. Den vil fremdeles ramme det, thi der er ikke her Tale om Mandskab, som er yngre end fra 1862 og 63, og det forekommer altsaa Mindretallet, at det samme Hensyn burde gjøres gjældende iaar, forsaavidt man opstiller et saadant. Jeg maa for mit Vedkommende indrømme, at jeg allerede tilbøls ifjor og endnu mere iaar har sluttet mig til Forslaget, fordi jeg overhovedet er imod Indkaldelsen af det ældre Mandskab i Fredstid. Vi staa her overfor en af Hærlovens fakultative Bestemmelser, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg overfor en saadan Bestemmelse maatte være end mere betænkelig ifjor, end jeg kan være det iaar. Det er naturligt, at et Medlems

Stilling overfor en saadan Bestemmelse væsentlig afgjøres af, hvorledes man tænker sig, at Resultatet af den forventede Revision af Hærloven vil blive; thi tænker man sig det samme Forhold opretholdt ved Revisionen, vil man ingen Betænkelighed have ved at negte et Forsøg i den Retning. Mine Grunde for overhovedet at være imod det ældre Mandskabs Indkaldelse i Fredstid ere forskjelligte, i alt Fald naar der er Tale om Indkaldelse, uden at de tilsvarende Kadres ere stærke, om de end maatte være betydelig stærkere end de, der nu kunne fremvises for Linien og Reserven. Den første Grund, jeg har, er Hensynet til Mandskabets Liv. Man kan kaste saa meget Brag paa dette Hensyn, som man vil, saa har det dog ganske vist Ret til at gjøre sig gjældende. Her er nemlig Tale om Folk, som ere væsentlig forskjelligte fra det Mandskab, der indkaldes under Linien og Reserven, idet de tilbøls ere gifte og bosatte, og altsaa kaldes bort fra deres Familie, hvortil kommer, at endel af dem, og det ikke saa, ville være saaledes stillede, at deres Familie, naar de kaldes bort, vil være henviist til Understøttelse, om ikke ligefrem til Fattighjælp. Det er fuldkommen berettiget, at dette Hensyn bliver gjort gjældende, og det har ogsaa været ledende for mig. Hvad der imidlertid har været det Væsentligste for mig, er, at jeg ikke kan se Sagen anderledes, end at disse Afdelinger ville være fuldt saa kampdygtige før en Indkaldelse som den, der paatænkes, som efter en saadan. Dette kunde synes at være en Paradox, der er vanskeligt at motivere, og det kan ogsaa være vanskeligt at motivere denne Paastand uden at komme ind paa en Kritik af Personellet, saavel Mandskab som Befalingsmænd, hvilket ingenlunde vilde være heldigt. Det, som er en Betingelse for en Afdelings Styrke, er dens Sammenhold og i det Hele den gode disciplinære Tøne, der findes ved Afdelingen, men det er ekkjendt fra alle Sider, at det er den vanskeligste Opgave at tilveiebringe noget Saadant, og at det særligt er vanskeligt under en ny Hærordning. Dersom denne Opgave imidlertid er vanskelig ligeoverfor Linien og Reserven med deres Kadres, og dersom dette har til Følge, at man